

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2005/667/RIA

af 12. juli 2005

om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres ⁽²⁾, samt konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, især punkt 48, efterlyser lovgivningsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af miljøkriminalitet, navnlig fælles sanktioner og sammenlignelige retsplejegarantier.

(2) Bekæmpelse af forsætlig eller groft uagtsom forurening fra skibe udgør et af EU's prioriterede områder. Især punkt 32-34 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i København den 12. og 13. december 2002 og erklæringen fra RIA-Rådet af 19. december 2002 efter olietankskibet Prestiges forlis viser EU's vilje til at vedtage alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at sådanne katastrofer sker igen.

(3) Med henblik herpå er det vigtigt — således som Kommissionen anførte i sin meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om skærpelse af sikkerheden til søs efter olietankskibet Prestiges forlis — at medlemsstaternes lovgivning tilnærmes.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser ⁽³⁾ samt denne rammeafgørelse, der supplerer direktiv 2005/35/EF med detaljerede regler på det strafferetlige område, tager sigte på en sådan tilnærmelse.

(5) Denne rammeafgørelse, der er baseret på artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union, er det korrekte instrument til at forpligte medlemsstaterne til at fastsætte strafferetlige sanktioner.

(6) På grund af adfærdens specifikke art bør der indføres fælles sanktioner for juridiske personer.

(7) De Forenede Nationers havretskonvention fra 1982, som alle medlemsstaterne har undertegnet, og som Det Europæiske Fællesskab er kontraherende part i, er særlig vigtig i forbindelse med samarbejde.

(8) Der bør tilvejebringes et optimalt samarbejde mellem medlemsstaterne for at sikre en hurtig udveksling af oplysninger medlemsstaterne imellem. Der bør udpeges og fastlægges kontaktpunkter.

(9) Målene for denne rammeafgørelse kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne men kan på grund af den grænseoverskridende karakter af de skader, den omhandlede adfærd kan medføre, bedre gennemføres på EU-plan; EU kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(10) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(11) Denne rammeafgørelse indeholder ikke noget udtrykkeligt krav til medlemsstater, som grænser op til stræder, der benyttes i international sejlads og er omfattet af bestemmelserne om transitpassage i kapitel III, afsnit 2, i De Forenede Nationers havretskonvention af 1982, om at fastlægge deres straffemyndighed med hensyn til overtrædelser begået i sådanne stræder. Straffemyndigheden for så vidt angår sådanne overtrædelser bør fastlægges i overensstemmelse med international ret, særlig artikel 34 i De Forenede Nationers havretskonvention af 1982.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13. januar 2004 (EUT C 92 af 16.4.2004, s. 19).

⁽²⁾ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

⁽³⁾ Se s. 11 i denne EUT.

- (12) Kommissionen skal overvåge, hvorledes medlemsstaterne udmønter denne rammeafgørelse i praksis, og skal fem år efter datoen for gennemførelsen af denne rammeafgørelse forelægge Rådet en rapport. Denne rapport kan indeholde passende forslag —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

Definitionerne i artikel 2 i direktiv 2005/35/EF finder anvendelse i denne rammeafgørelse.

Artikel 2

Strafbare handlinger

1. Med forbehold af artikel 4, stk. 2, i denne rammeafgørelse, træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelser som omhandlet i artikel 4 og 5 i direktiv 2005/35/EF, betragtes som en strafbar handling.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på besætningsmedlemmer for så vidt angår overtrædelser, der sker i stræder benyttet i international sejlads, i eksklusive økonomiske zoner eller på åbent hav, såfremt bestemmelserne i MARPOL 73/78-konventionen, bilag I, nr. 11, litra b), eller i bilag II, nr. 6, litra b), i øvrigt er overholdt.

Artikel 3

Medvirken og tilskyndelse

Hver medlemsstat træffer efter national ret de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at medvirken eller tilskyndelse til en i artikel 2 omhandlet handling er strafbar.

Artikel 4

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, herunder i det mindste i grove tilfælde også fængsel af en maksimal varighed på mindst mellem et og tre år.

2. I mindre alvorlige sager, hvor den begåede handling ikke volder større skade på vandkvaliteten, kan medlemsstaten indføre en anden type sanktioner end dem, der er omhandlet i stk. 1.

3. De i stk. 1 omhandlede strafferetlige sanktioner kan ledsages af andre sanktioner eller foranstaltninger, navnlig bøder, eller for en fysisk persons vedkommende forbud mod at udøve virksomhed, der forudsætter officiel autorisation eller godkendelse, eller mod at stifte, administrere eller lede et selskab eller en fond, såfremt de forhold, der har ført til den pågældendes domfældelse, viser en tydelig risiko for, at den samme form for kriminel aktivitet vil blive genoptaget.

4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 omhandlede forsætligt begåede strafbare handling kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst fem til ti år, såfremt handlingen har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten, dyre- eller plantearter eller dele af disse, samt dødsfald eller alvorlig personskade.

5. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 omhandlede forsætligt begåede strafbare handling kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst to til fem år:

a) hvis handlingen har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten eller på dyre- eller plantearter eller dele af disse, eller

b) hvis handlingen er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998 om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater (⁽¹⁾), uanset det strafniveau, der er omhandlet deri.

6. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 omhandlede strafbare handling, når den er begået ved grov uagtsomhed, kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst to til fem år, såfremt handlingen har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten, dyre- eller plantearter eller dele af disse, samt dødsfald eller alvorlig personskade.

7. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 omhandlede strafbare handling, når den er begået ved grov uagtsomhed, kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst et til tre år, såfremt handlingen har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten eller på dyre- eller plantearter eller dele af disse.

8. For så vidt angår frihedsstraf finder denne artikel anvendelse med forbehold af international ret og især artikel 230 i De Forenede Nationers havretskonvention af 1982.

Artikel 5

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, der, for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:

a) beføjelser til at repræsentere den juridiske person, eller

b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller

c) beføjelse til at udøve intern kontrol.

(¹) EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

2. Ud over i de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå den i artikel 2 omhandlede strafbare handling for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgelse af fysiske personer, der begår, tilskynder eller medvirker til den i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handling.

Artikel 6

Sanktioner over for juridiske personer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i medfør af artikel 5, stk. 1, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning. Disse sanktioner:

a) skal i det mindste i tilfælde, hvor den juridiske person kendes ansvarlig for de i artikel 2 omhandlede strafbare handlinger, omfatte bøder:

i) med et maksimum på mindst mellem 150 000 EUR og 300 000 EUR

ii) med et maksimum på mindst mellem 750 000 EUR og 1 500 000 EUR i de mest graverende tilfælde, herunder i det mindste de forsætligt begåede strafbare handlinger, der er omfattet af artikel 4, stk. 4 og 5

b) kan i alle tilfælde omfatte andre sanktioner end bøder, f.eks.:

i) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud

ii) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed

iii) anbringelse under retsligt tilsyn

iv) likvidation efter retskendelse

v) pligt til at træffe bestemte foranstaltninger for at undgå følgevirkningerne af den strafbare handling, der medførte den juridiske persons ansvar.

2. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, litra a), og uden at dette berører stk. 1, første punktum, anvender de medlemsstater, hvor euroen ikke er indført, den vekselkurs mellem euroen og deres valuta, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 12. juli 2005.

3. En medlemsstat kan gennemføre bestemmelserne i stk. 1, litra a), ved at anvende en ordning, hvor bøden står i et rimeligt forhold til den juridiske persons omsætning, til den finansielle fordel, som opnås eller forventes opnået ved at begå den strafbare handling, eller til enhver anden værdi, som angiver den juridiske persons finansielle situation, under forudsætning af at denne ordning gør det muligt at idømme bøder, som mindst svarer til de i stk. 1, litra a), fastsatte minimumsniveauer for den maksimale bøde.

4. En medlemsstat, der ønsker at gennemføre rammeafgørelsen i overensstemmelse med den i stk. 3 fastsatte valgmu-

lighed, giver Generalsekretariatet for Rådet samt Kommissionen meddelelse herom.

5. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i medfør af artikel 5, stk. 2, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning.

Artikel 7

Straffemyndighed

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed, for så vidt dette er hjemlet i international ret, med hensyn til de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, når den strafbare handling er begået:

a) helt eller delvist på dens territorium

b) i dens eksklusive økonomiske zone eller i en tilsvarende zone, der er oprettet i henhold til international ret

c) om bord på et skib, der sejler under dens flag

d) af en af dens statsborgere, hvis handlingen er strafbar efter den strafferetlige lovgivning dér, hvor den er begået, eller hvis det sted, hvor handlingen er begået, ikke er omfattet af nogen højhedsret

e) til fordel for en juridisk person, som har sit vedtægtsmæssige hjemsted på dens territorium

f) uden for dens territorium, men har medført eller sandsynligvis vil medføre skader inden for dens territorium eller dens økonomiske zone, og skibet frivilligt befinder sig i en havn eller en offshore-terminal i den pågældende medlemsstat

g) på åbent hav, og skibet frivilligt befinder sig i en havn eller en offshore-terminal i den pågældende medlemsstat.

2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke eller kun i specifikke tilfælde eller under specifikke omstændigheder vil anvende straffemyndighedsreglerne i:

a) stk. 1, litra d)

b) stk. 1, litra e).

3. Medlemsstaterne underretter Generalsekretariatet for Rådet, hvis de beslutter at anvende stk. 2, og oplyser i givet fald, i hvilke specifikke tilfælde eller under hvilke specifikke omstændigheder beslutningen finder anvendelse.

4. Hvis mere end én medlemsstat har straffemyndighed, tilstræber de pågældende medlemsstater en passende koordinering af deres indsats, navnlig for så vidt angår betingelserne for retsforfølgning og de nærmere bestemmelser vedrørende gensidig bistand.

5. Der skal tages hensyn til følgende former for tilknytning:

a) den medlemsstat, på hvis territorium, eksklusive økonomiske zone eller tilsvarende zone den strafbare handling er begået

b) den medlemsstat, på hvis territorium eller i hvis eksklusive økonomiske zone eller tilsvarende zone følgerne af den strafbare handling gør sig gældende

- c) den medlemsstat, i hvis territorialfarvande, eksklusive økonomiske zone eller tilsvarende zone et skib, hvorfra den strafbare handling er begået, er i transit
 - d) den medlemsstat, hvor gerningsmanden er statsborger eller har bopæl
 - e) den medlemsstat, på hvis område den juridiske person, på hvis vegne den strafbare handling er begået, har sit vedtægtsmæssige hjemsted
 - f) den medlemsstat, der er flagstat for det skib, hvorfra den strafbare handling er begået.
6. Ved anvendelsen af denne artikel omfatter territoriet det område, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a) og b) , i direktiv 2005/35/EF.

Artikel 8

Meddelelse af oplysninger

1. Hvis en medlemsstat underrettes om, at der er begået en strafbar handling omfattet af artikel 2, eller at der er risiko for, at der vil blive begået en sådan handling, der medfører eller kan forventes at medføre en umiddelbar forurening, underretter den straks eventuelle andre medlemsstater, der kan blive ramt af disse skader, samt Kommissionen.
2. Hvis en medlemsstat underrettes om, at der er begået en strafbar handling, der er omfattet af artikel 2, eller at der er risiko for, at der vil blive begået en sådan handling, der kan forventes at være omfattet af en medlemsstats straffemyndighed, underretter den straks den pågældende medlemsstat.
3. Medlemsstaterne underretter straks flagstaten eller enhver anden berørt medlemsstat om de foranstaltninger, der er truffet i medfør af denne rammeafgørelse, særlig artikel 7.

Artikel 9

Udpegning af kontaktpunkter

1. Hver medlemsstat udpeger eksisterende kontaktpunkter eller opretter om nødvendigt nye kontaktpunkter, navnlig med henblik på udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8.
2. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen, hvilken eller hvilke myndigheder der fungerer som kontaktpunkter efter stk. 1. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse kontaktpunkter.

Artikel 10

Territorialt anvendelsesområde

Denne rammeafgørelse har samme territoriale anvendelsesområde som direktiv 2005/35/EF.

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 12. januar 2007.
2. Medlemsstaterne meddeler senest samme dato Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På grundlag af disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen undersøger Rådet senest den 12. januar 2009, i hvilket omfang medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse.
3. Senest den 12. januar 2012 forelægger Kommissionen på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne om anvendelsen af bestemmelserne om gennemførelse af denne rammeafgørelse Rådet en rapport og fremsætter de forslag, som den finder hensigtsmæssige, hvilket kan omfatte forslag om, at medlemsstaterne, for så vidt angår overtrædelser begået på deres søterritorium eller i deres eksklusive økonomiske zone eller tilsvarende zone, ikke skal anse et fartøj, der fører en anden medlemsstats flag, for at være et fremmed fartøj som omhandlet i artikel 230 i De Forenede Nationers havretskonvention af 1982.

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2005.

På Rådets vegne
G. BROWN
Formand